

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie skazanego M. B.,

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania kasacji w sprawie o sygn. akt II KK 252/24 wniesionej przez obrońcę od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 września 2023 r., sygn. akt II AKa 332/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 23 czerwca 2022 r., sygn. akt IV K 179/20, na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego
od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygnaturze akt II KK 252/24.**

UZASADNIENIE

W dniu 4 czerwca 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego M. B. od w/w wyroku Sądu odwoławczego, która została zarejestrowana pod sygn. akt II KK 252/24. W kasacji oprócz zarzutów rażącego naruszenia szeregu wymienionych przepisów postępowania, podniesiono zarzut nienależytej obsady Sądu II instancji, albowiem w jego składzie zasiadała sędzia powołana do pełnienia urzędu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o

Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (uchybiecie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Do rozpoznania tej sprawy kolejno zostało wyznaczonych kilku sędziów Sądu Najwyższego, którzy jednak na wniosek obrońcy zostali wyłączeni od udziału w sprawie na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. Nie ma potrzeby w tym miejscu szczegółowego przedstawiania tej kwestii, gdyż uczynił to w niniejszej sprawie [KRI 939] Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17 kwietnia 2025 r. W wyniku kolejnych wyłączeń, zarządzeniem z dnia 22 kwietnia 2025 r. do rozpoznania tej sprawy został wyznaczony SSN Paweł Kołodziejski.

W dniu 5 maja 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego - adw. B. C. - o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania niniejszej sprawy z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności, wynikające przede wszystkim z charakteru trybu uzyskania przez Pana Pawła Kołodziejskiego statusu sędziego Sądu Najwyższego. W uzasadnieniu wniosku powołała się na zasadę *nemo index in causa sua*, skoro w zarzucie kasacji wskazano, że wyrok Sądu odwoławczego dotknięty jest uchybieniem z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na udział w jego wydaniu sędziego powołanego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie przepisów ustawy nowelizującej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. O potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia sędziego decyduje między innymi ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą w realiach sprawy takie okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2021 r., IV KO 86/21*).

Pan sędzia Paweł Kołodziejski na urząd sędziego Sądu Najwyższego został powołany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, postanowieniem z dnia 7 marca 2022 r. na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Sąd

Najwyższy badając w trybie art. 41 § 1 k.p.k. wniosek o wyłączenie sędziego winien mieć na względzie także stanowisko Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i uwzględniać fakt, że orzeczenie wydane przez skład sądu z udziałem osób powołanych na stanowisko sędziego w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa wadliwie ukształtowanej na podstawie w/w ustawy, będzie obciążone wadą traktowaną przez ETPCz jako naruszenie art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, a na gruncie prawa polskiego, jako bezwzględna przyczyna odwoławcza w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Rozpoznanie przez sędziego Pawła Kołodziejskiego kasacji w przedmiotowej sprawie mogłoby wywołać u stron oraz w opinii publicznej przekonanie o braku instytucjonalnej bezstronności sądu. W interesie systemu wymiaru sprawiedliwości jest nie tylko troska o rzeczywistą bezstronność sędziego, ale także zapobieganie powstaniu negatywnego odbioru społecznego w tym przedmiocie. Jest to tym bardziej uzasadnione, jeśli zważy się dodatkowo na fakt, że w kasacji podniesiono zarzut dotyczący podobnej wadliwości powołania sędziego zasiadającego w składzie Sądu odwoławczego – a zatem, w konsekwencji przydzielenia sędziemu Pawłowi Kołodziejskiemu niniejszej sprawy, Pan sędzia orzekałaby z naruszeniem zasady *nemo iudex idoneus in propria causa*.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[PŁ]

[r.g.]